

Leitisstein hevur patrónir til gomlu seyðabyrsuna

- Tað eru fleiri, sum fletta nøkur fá lomb á hvørjum heysti og sum eiga eina gamla seyðabyrsu, sum kanska er gingin í arv. Nú hava vit patrónir til hesa byrsu, sigur Rúni Leitisstein

Vilmund Jacobsen

Zacharias Leitisstein, sum hevur handil við Fjøruvegin í Runavík, hevur patrónir til gamlar seyðabyrsur til sølu.

- Tað var soleiðis, at bóndur og fólk, sum hava seyð, vendu sær til okkara og spurdu, um vit kunnu skaffa smáar patrónir til tær gomlu seyðabyrsurnar. Hetta eru byrsurnar, sum menn brúktu til at skjóta lomb við. Tað eydnaðist okkum at fáa fatur á nøkrum patrónum, sum vit nú hava í okkara vøruútboði.

Rúni Leitisstein sigur, at handilin soleiðis liggur inni við nøkrum skotum, har 100 patrónir eru í hvørji dós.

- Tað eru fleiri, sum fletta nøkur fá lomb á hvørjum heysti og sum eiga eina gamla seyðabyrsu, sum kanska er gingin í arv. Nú eiga vit so patrónir á goymslu til hesar gomlu byrsur.

Heilur kassi

Rúni vísir á, at øll, sum skulu keypa patrónir, skulu hava eitt politiloyvi,

sum er eitt pappír, ið verður fylt út til endamálið.

- Vit hava útvegað okkum ein heilan kassa av hesum patrónum, sum er eini 10.000 skot. Gamla seyðabyrsan er ikki egnað at skjóta veðrar við, men í fyrsta lagi lomb, sigur Rúni Leitisstein, sum leggur aftrat, at fólk eru vælkomn inn á gólvið í handlinum í Runavík.

Hetta eru patrónirnar, sum Zacharias Leitisstein í Runavík hevur útvegað til gomlu seyðabyrsurnar

Tá leivdir frá slakti skulu burturbeinast

Í gomlum døgum varð tað mesta frá slaktinum gagnnýtt í húsarhaldinum. Tíðir broytast, og broytingar hava avbjóðingar við sær. Soleiðis er eisini, nú innvøllir og leivdir frá skurði verða burturbeindar. Bæði Heilsufrøðiliga Starvsstovan og IRF leiðbeina um um hesi viðurskifti

Vilmund Jacobsen

Heilsufrøðiliga Starvsstovan hevur í heyst eisini gjørt burtur úr, hvussu leivdir frá slakti skulu burturbeinast, og her verður dentur lagdur á, at leivdir eiga at verða burturbeindar í bingju, sum er ætlað til hetta endamál.

- Vil, vembur, kleyvar og aðrar leivdir frá fletting, sum ikki verða gagnnýtt, mugu burturbeinast á skynsaman hátt.

Heilsufrøðiliga Starvsstovan vísir á, at leivdir frá fletting eiga ikki at verða beindar í áir, fjøru ella haga

- Slík dálking av umhvørvinum kann ofta síggja ótespiligt út. Hetta

gevir ringan lukt og kann vera atvold til smittu.

Lagt verður aftrat, at tað er ikki loyvt at grava niður leivdir frá fletting.

IRF leiðbeinir

Tað er ikki nú sum fyrr, tá tað mesta frá slaktinum varð gagnnýtt. Nú fer nógv burtur, og tað er ein avbjóðing - bæði fyri tey, sum fáast við slakt og fyri IRF, sum tekur ímóti innvølum og øðrum leivdum frá skurði.

IRF vísir á, at áðrenn vembur verða beindar í bingjur, skulu tær tømast, og mælt verður til, at innvøllur, sum fer burtur, er í plastposum við passaligari nøgd í hvørjum posa.

Bæði Heilsufrøðiliga Starvsstovan og IRF eru góð í ráðum, tá leivdir frá slakti skulu burturbeinast

- Tað eru virkir, sum keypa og salta seyðaskinn, og vit kunnu upplýsa, hvørjir keypararnir eru. Skinn, sum eru væl hagreidd, eru ikki burturkast, men rávøra.

Skulu skinnini seljast, er neyðugt, at tey verða væl hagreidd.

- Skinnini skulu breiðast út og sleppa at kólna sum skjótast eftir fletting. Tá hitin er farin úr teimum,

kunnu skinnini leggjast upp í stakk og saltast.

IRF er altíð til reiðar at veita ráð í samband við burturbeining av slakti.